

ת"פ 26318/11/13 - מדינת ישראל נגד פ א ס

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26318-11-13 מדינת ישראל נ' א ס

ת"פ 57297-02-14 מדינת ישראל נ' א ס

בפני כב' השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פ א ס

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בת.פ. 26318-11-13 בעבירה של הסעת שוהים בלתי חוקיים בנסיבות מחמירות, בכך שביום 12.11.13 בכביש 1 הסיע ברכב פורד קונקט 10 תושבי שטחים שאין להם אישור שהייה בישראל. עוד באותן הנסיבות הסיע הנאשם 4 מהנוסעים בתא המטען של הרכב כאשר הם אינם חגורים בחגורת בטיחות ויושבים על רצפת הרכב שכן לא מותקן בתא המטען ספסל ישיבה כלל.

2. באותן הנסיבות נהג הנאשם בטרם מלאו לו 21 ובהיותו נהג חדש והסיע מעל שני נוסעים ללא מלווה, כנדרש ואף הסיע נוסעים מעל למותר ברישיון הרכב. הנאשם לא הורשע בעבירות אלה, שכן בא כוחו מסר בישיבת יום 23.1.14 כי בשל עבירות אלה קיבל הנאשם דו"ח תנועה בסך 1,000 ₪. המאשימה הסתפקה בהודאה זו ובקשה להרשיעו רק בעבירה על חוק הכניסה לישראל, ולפיכך נסיבות אלה לא נשקלו בעת גזירת דינו.

הנאשם צירף את ת.פ. 57297-02-14 והורשע בשתי עבירות של פריצה לרכב, שתי עבירות של גניבה מרכב ושלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית, בכך ששעה שהיה משוחרר בתנאים בת.פ. 26318-11-13 ובהם מעצר בית מלא והיתר לצאת רק לצורך עבודה בלוויית אביו, פרץ הנאשם בלילה שבין התאריכים 23.2.14 ל- 24.2.14 לשני רכבים בחניון בית החולים הדסה הר הצופים בירושלים ביחד עם מ ג בכוונה לבצע עבירה. כמו כן הנאשם וג גנבו מהרכבים רכוש. הנאשם וג' פרצו לרכב פורד השייך למוחמד סעדה. תפקידו של הנאשם בביצוע העבירה היה לתצפת בעוד שג'עביס ניגש לרכב, פתח את אחת מדלתותיו וגנב מכשיר רדיו-דיסק ודיסק-און-קי.

3. בהמשך הנאשם וג'עביס פרצו לרכב גולף השייך ל א. ג' ניפץ את חלון דלת הנהג, נכנס לרכב וגנב מתוכו מכשיר רדיו-דיסק בעוד שהנאשם תיצפת לבל יופרע ג' במעשיו.

4. כמו כן ביום 1.1.14 הפר הנאשם את מעצר הבית שהוטל עליו, בכך ששהה ברח' עמק רפאים בירושלים.

תסקיר שירות המבחן

הנאשם הופנה לשירות המבחן לאחר שהודה בת.פ. 26318-11-13 ובטרם צורף תיקו הנוסף, ת.פ. 57297-02-14. מתסקיר שירות המבחן מיום 23.4.14 עולה כי הנאשם בן 22, רווק שנעצר על רקע הפרת תנאי מעצר בית, וטרם מעצרו עבד עם אביו בחברה קבלנית בעבודות ניקיון ותחזוקה בעיריית גבעתיים. מהתסקיר עולה כי מצבה הכלכלי של משפחתו קשה. הנאשם סיים 9 שנות לימוד, מתקשה בקריאה וכתובה ויצא לעבוד ולסייע בפרנסת משפחתו. מגיל צעיר הנאשם לקח על עצמו אחריות כבן הזכר הראשון במשפחה.

5. הנאשם הסביר לקצינת המבחן כי הרקע לביצוע העבירה של הסעת השוהים הבלתי חוקיים, היה רצון להשיג רווח כספי מידי ללא חשיבה על השלכות מעשיו וכי הוא לא היה מודע לכך שהם תושבי שטחים.

6. הנאשם תיאר לקצינת המבחן כי הוא מתקשה להסתגל לתנאי המעצר וכי אביו הגיע לבקרו רק פעם אחת. עוד מסר הנאשם לקצינת המבחן כי במסגרת מעצרו הוא לומד הכרת מספרים וחשבון בסיסי. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם זקוק לגבולות חיצוניים ומוחשיים והמליצה על הטלת מאסר קצר.

7. לאחר קבלת התסקיר ביקש ב"כ הנאשם לדחות את הטענות לעונש לזמן בו אביו יתייצב לדיון כדי שיעיד לעניין העונש. בישיבה שלאחר מכן טען ב"כ הנאשם כי הנאשם בעת מעצרו עבר אירוע פסיכוטי, השיל 20 ק"ג ממשקלו וביקש ששירות המבחן ורופא שב"ס יתייחסו לעניין זה.

8. שב"ס העבירו מסמך ממרכז לבריאות הנפש בבאר יעקב ממנו עולה כי ביום 25.5.14 עקב חשד למצב פסיכוטי הועבר הנאשם למיון מב"ן שב"ס. הנאשם שהה בתנאי אשפוז במחלקה סגורה ובהמשך הועבר למחלקה פסיכיאטרית פתוחה. בסיכום חוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי הנאשם ללא עבר פסיכיאטרי, פיתח אפיזודה פסיכוטית חריפה בבית המעצר, בעת אשפוזו היו לו סימפטומים פסיכוטיים אשר בהשפעת טיפול תרופתי חלפו והוא שוחרר להמשך טיפול אמבולטורי תרופתי.

9. הדיון נדחה לקבלת תסקיר אשר יתייחס לחוות הדעת הפסיכיאטרית ולמרות פניות חוזרות ונשנות לשירות המבחן לא התקבל תסקיר בעניין. רק בדיון ביום 5.11.14 נמסר לבית המשפט תסקיר משלים ממנו עולה כי כיום הנאשם מתפקד באופן תקין, נמצא באגף מתקדמים של שב"ס, אינו מצוי בקשר עם עו"ס ואינו מבקש עזרה וההתרשמות ממנו היא כאדם מופנם המתקשה לתקשר. עוד הוסיפה קצינת המבחן כי ביוזמת אנשי הצוות בשב"ס הוצמד לנאשם תומך מאנשי האגף כדי להוות גורם תמיכה עבורו.

טיעוני הצדדים לעונש

10. בא כוח המאשימה הדגיש את הנסיבות החמורות בהן הסיע הנאשם את השוהים הבלתי חוקיים ברכבו, כולם היו דחוסים ברכב אחד שאינו מתאים לכמות אנשים זו. הנאשם פגע בביטחון המדינה, סיכן את עצמו ואת היושבים ברכב וכן את כל ציבור המשתמשים בדרך. הנאשם ביצע את העבירה לשם כסף כחלק מחוליה מארגנת הסעת שב"חים ובכך יש חומרה יתרה. ב"כ המאשימה עתר למתחם שבין 3 חודשי מאסר ועד ל- 18 חודשי מאסר.

11. אשר לעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, הדגיש ב"כ המאשימה כי הנאשם פרץ לרכבים שעה שהיה נתון במעצר בית מלא והותר לו לצאת לצורכי עבודה בלבד ובפיקוח. הנאשם פגע בקניינו של אדם וכן בביטחון הציבור ומעל באמון שנתן בו בית המשפט. התנהגותו מלמדת על זלזול במערכת החוק והעדר מורא. ב"כ המאשימה סבר כי לעבירות הפריצה לרכב בהצטרף עבירות של הפרת הוראה חוקית, מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשי מאסר ל- 10 חודשי מאסר בשל כל אישום וביקש להטיל על הנאשם עונש ברף העליון של המתחם וזאת בהעדר המלצה טיפולית של שירות המבחן ומהאחר שהנאשם חזר לתפקד בכלא באופן תקין למרות אפיזודה פסיכיאטרית חולפת.

12. ב"כ הנאשם טען כי הנאשם הוא חוליה אחרונה בארגון ההסעות, שכן מי שהפעיל את הסעות השב"חים הם קבוצה מאורגנת אשר ביקשה מנהגים, ובהם הנאשם, להסיע את האנשים בתמורה לכסף. אשר לעבירות של פריצה לרכב תוך הפרת הוראה חוקית, טען ב"כ הנאשם כי הנאשם ביצע עבירות אלה, לאחר ששהה במעצר בית לתקופה ממושכת ונכשל. לדבריו הנאשם נגרר אחרי אחר שביקש שישמור עליו שעה שהוא מבצע את העבירה. מכאן שלדידו הנאשם אינו העבריין העיקרי, תפקידו פסיבי וחלקו בביצוע העבירה אינו מצריך ידע או תכנון מוקדם.

13. בא כוח הנאשם ביקש להתחשב באירוע הפסיכוטי אשר עבר הנאשם בין כותלי הכלא, שבשלו הוא שהה חודש במב"ן ושחרר לאחר שטופל בתרופות. כתוצאה מכך הנאשם ירד במשקלו באופן דרמטי ולתמיכה בטענותיו הוא הציג תמונה של הנאשם מדצמבר 2013. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

14. הנאשם לא אמר דבר מלבד בקשת רחמי בית המשפט ואביו אף הוא לא אמר דבר, אלא הוסיף הערה בדבר משך ימי המעצר בתיק.

מתחם העונש ההולם

15. על פי סעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

16. בית המשפט העליון קבע ב-ע"פ 2789/13 **מדינת ישראל נ' זיו חמדי** (להלן: חמדי), בנסיבות בהן אותו נאשם הסיע 25 שוהים בלתי חוקיים והתנהל כנגדו מרדף משטרי, כי מתחם העונש ההולם רק בשל עבירת ההסעה, להבדיל ממתחם העונש בעבירה של סיכון אדם בנתיב תחבורה, הוא בין 5 ל-15 חודשי מאסר. בית המשפט העליון הדגיש את החומרה שבעבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים, בוודאי כאשר מדובר במספר רב של שוהים בלתי חוקיים.

17. גם בית המשפט המחוזי בירושלים נדרש לסוגיה זו בעפ"ג 42794-06-13 **שבאנה נ' מדינת ישראל** (ניתן 25/11/2013) וקבע כי עונש של 5 חודשי מאסר הוא עונש שמשקף את רמת הענישה בעבירה דומה, אומנם שם הומר העונש לעבודות שירות בשל נסיבות חריגות ביותר שאינן חלות בענייננו. כך גם בעפ"ג 21483-07-14 **מדינת ישראל נ' חייט** (ניתן 19/10/14), קבע בית המשפט המחוזי כי בשל שתי עבירות הסעה בנסיבות מקלות, העונש הראוי הוא מאסר ממש.

18. בת.פ. 26318-11-13 מדובר בהסעת 10 נוסעים תמורת תשלום, 4 מהנוסעים הוסעו בתוך תא המטען ללא ספסל כשהם ישובים על רצפת הרכב. הנאשם הורשע בעבירה של הסעה בנסיבות מחמירות שהעונש שקבוע לצידה הוחמר בשנת 2010. הערכים המוגנים הבאים לידי ביטוי בנסיבות אלה הם הגנה על בטחון תושבי המדינה, זכותה של המדינה לקבוע מי ייכנס בשעריה, הגנה על כוחות הביטחון, והגנה על המשתמשים בדרך ועל הנוסעים ברכב. כך שבהתחשב במספר הנוסעים ובכך שחלקם ישבו על רצפת הרכב ללא כל הגנה, ואילו היה הרכב מעורב בתאונה הנזק שהיה עלול להיגרם היה רב, לפיכך אני סבורה שמתחם העונש ההולם גבוה ברף התחתון מהמתחם לו עתרה המאשימה, והוא בין 4 חודשי מאסר בפועל ועד ל-14 חודשי מאסר בפועל.

ת.פ. 57297-02-14 כולל שלושה אישומים. השניים הראשונים התרחשו בפרץ עברייני אחד, במועד אחד ובאותו מקום ולכן אני סבורה שיש לראות בהם אירוע אחד, בעוד שהשלישי התרחש במועד ובנסיבות אחרות, כך שאני קובעת מתחם שונה לגבי כל אירוע.

19. באישום הראשון והשני פרץ הנאשם ביחד עם אחר לשני רכבים בזה אחר זה, תפקידו של הנאשם היה לתצפת בעוד ששותפו פורץ לרכבים וגונב מהם חפצי ערך. הערכים המוגנים בנסיבות אלה הם קניינו של אדם וכן הגנה על פרטיותו ובטחונו האישי. הנאשם ביצע את העבירה עם אדם נוסף, וכתוצאה מהפריצה נגרם נזק פיזי לאחד הרכבים ורכוש נגנב משני הרכבים. אומנם הנאשם לא היה המבצע העיקרי של העבירה ולא פרץ בפועל לרכבים, כך שעוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בהתחשב בחלקו של הנאשם בביצוע העבירות היא בינונית. אולם הנאשם ביצע את העבירות שעה ששהה במעצר בית והותר לו לצאת בלוויית אביו לצורכי עבודה בלבד. במעשיו פגע הנאשם בערך מוגן נוסף של שמירה על שלטון החוק על ידי כיבוד החלטות בית המשפט. עוצמת הפגיעה בערכים אלה היא גבוהה, שכן הנאשם הפר את החלטת בית המשפט וביצע בזמן זה עבירות נוספות. לפיכך אני סבורה כי בנסיבות אלה כאשר מדובר בשני רכבים שונים אשר נפגעו באירוע אחד, וכאשר ביצע הנאשם עבירה נלוות של הפרת הוראה חוקית, מתחם העונש ההולם הוא בין 6 חודשי מאסר ועד ל-18 חודשי מאסר.

אשר לאישום השלישי בת.פ. 57297-02-14, הנאשם הורשע בכך שהפר הוראה חוקית, כאשר במקום לשהות במעצר בית או במקום עבודתו כפי שקבע בית המשפט, הנאשם נתפס ברחוב עמק רפאים בירושלים. גם במקרה זה הערך המוגן הוא שמירה על שלטון החוק על ידי כיבוד החלטות בית המשפט. עוצמת הפגיעה במקרה זה היא נמוכה, ולכן מתחם העונש ההולם הוא בין מאסר מותנה ועד ל-3 חודשי מאסר.

העונש המתאים

20. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום או מטעמי הגנה על הציבור, שכן מדובר בעבירות שבוצעו על רקע כלכלי ושירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית בעניינו של הנאשם.

21. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, אתחשב בגילו הצעיר של הנאשם אשר היה בגיר צעיר בעת ביצוע העבירה בת.פ. 26318-11-13, עוד אתחשב בכך שהעונש יפגע בבני משפחתו, שכן הוא סייע בפרנסת הוריו והליך המעצר ומעצרו גרם סבל רב לו ולבני משפחתו. כמו כן אתחשב בכך שהנאשם היה עצור במשך כעשרה חודשים, ותנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, ואכן תנאי המעצר היו קשים ביותר לנאשם אשר סבל מאפיזודה פסיכוטית במהלך מעצרו ומשקלו ירד באופן דרסטי. עוד אתחשב בכך שהנאשם שהה בתנאים מגבילים במשך כשלושה חודשים עד למעצרו בעקבות הפרת התנאים.

22. עוד אתחשב בנטילת האחריות של הנאשם בהזדמנות ראשונה, ובכך שהנאשם צירף את כל התיקים הפליליים התלויים ועומדים כנגדו וחסך זמן שיפוטי משמעותי. לנאשם אין עבר פלילי, והוא הביע את רצונו בפני קצינת המבחן כי לאחר שישוחרר הוא יחזור לנהל אורח חיים נורמטיבי.

23. בהתאם לסעיפים 40 ו' ו-40 ז' לחוק, על בית המשפט לשקול שיקולי הרתעה במסגרת מתחם העונש ההולם. נראה שבמקרה זה יש לתת דגש על הצורך בהרתעת הרבים, שכן מדובר בעבירה נפוצה שיש בה סיכון בטחוני עצום וטמון בצידה רווח כלכלי ולכן הפיתוי הוא גדול.

24. הדרך להרתיע את הרבים היא באמצעות הטלת עונש מאסר ממש, כפי שקבע בית המשפט העליון בעניינו של **חמדי** בפסקה י"א, שם קבע בית המשפט כי: **"יש חשיבות עצומה להרתעה, כיוון שמדובר בעבירה שעיקרה כלכלי וזאת כדי שייצא כל צלול מטעמנו כנגד מעשים אלה"**.

עוד יש לתת דגש על הרתעת היחיד, שכן הנאשם ביצע את העבירות בת.פ. 57297-02-14 תוך כדי ניהול ההליכים ובשעה שהוא ממתין לגזר דינו בת.פ. 26318-11-13. הנאשם הפר את תנאי השחרור בערובה ביום 1.1.14 ולמרות שניתנה לו הזדמנות נוספת והוא שוחרר למעצר בית וניתנה לו אפשרות לצאת לעבודה, הנאשם לא השכיל לנצל הזדמנות זו ושב ועבר עבירות נוספות. מעשיו של הנאשם מלמדים כי הליכים פליליים שנוהלו נגדו וכן תנאים מגבילים מכבידים לא הציבו לו גבולות וכאשר שוחרר, שב לסורו.

25. לפיכך, כאשר אני שוקלת מחד את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה שהנאשם שהה במעצר תקופה ממושכת, וכן בהתחשב בתנאים המגבילים בהם שהה במסגרת בת.פ. 26318-11-13 ובהתחשב בכך שמדובר במאסרו הראשון ומאידך, אני שוקלת את הצורך בהרתעת הנאשם ובהרתעת הרבים, החלטתי לגזור על הנאשם עונש כולל כדלהלן:

א. 16 חודשי מאסר אשר ירצו מיום מעצרו 25.2.14,

ובניכוי ימי מעצרו בת.פ. 26318-11-13 15.11.13-12.11.13.

ב. 8 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירות לפי פרק יא' סימן ה' 1 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ד. 3 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה לפי סעיף 287 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ה. אני פוסלת את הנאשם מלנהוג למשך 3 חודשים מיום שחרורו, וזאת ללא צורך בהפקדת הרישיון.

ו. 8 חודשי פסילה. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.

ז. יש להשיב לנאשם את ההפקדה אשר הפקיד במהלך הליכי השחרור בתיק זה באמצעות הוריו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ט כסלו תשע"ה, 11 דצמבר 2014, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.